

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni...

INSERȚIUNI SI RECLAME: Lina de 80 litere petit, pagina IV, 80 bani... Reclame 2 lei not lina.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIROUL REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI: PALATUL, DACIA.

Ediția de dimineață

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: la D-nii Haasen... A. Oppelk in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse in Vienna, Seilerstätte 2; Vincosa Hrdicka in Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Lob in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. in Peșta și Hacas-Lafite-Bullier & Comp. in Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele republicate se vor rida.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenția Havas).

— Serviciul de Duminică, 9 ore dimineața. — Roma, 28 Aprilie.

— Gazeta oficială a Italiei publică o notă, care spune că rebelul între Turcia și Rusia impune guvernului și cetățenilor datorită de a observa scrupulos neutralitatea.

Paris, 28 Aprilie.

— Puterile au respins cererile de mijlocire ale Porții.

— La Viena s'au început negociațiunile pentru neutralizarea canalului de Suez.

Londra, 28 Aprilie.

— Anglia grăbește cu activitate terminarea năvilor sale de rebel în construcțiune.

— Serviciul de Luni, 9 ore dimineața. — Constantinopol, 29 Aprilie.

— Escadra engleză a părăsit astăzi insula Malta și s'a îndreptat spre Corfu.

— Numerose trupe turcești au plecat astăzi ca să meargă să atace pe Muntenegrenii cari se adă la Herstay (?)

Paris, 29 Aprilie.

— Preparativele Angletei fac senzațiune. Se asigură că flota engleză are să meargă la Alexandria.

Constantinopol, 28 Aprilie.

— O depeșă din Batum, cu data de 27 Aprilie, spune că Rușii reînnoind atacul lor, au fost respinși pentru a doua oară și au încercat mari pierderi.

— Se asigură că trupele otomane ocupă tot teritoriul Miriditilor.

— Se răspunde șomotului că Sultana are să meargă săptămâna viitoare la Șumla și fratele său la Kars.

— Bugetul prezintă un deficit de 12 milioane livre.

— Flota otomană va bloca porturile Rusescei. Hobart-Pasa va merge în curând în Creta.

A se vedea ultime depeșă pe pagina IV-a.

BUCUREȘTI 19 APRILIE

Evenimentul cel însemnat, care va avea o influență decisivă asupra soartei Țării noastre, este convențiunea ce guvernul a încheiat cu Rusia în privința trecerii armatei și a garantării teritoriului. Această convențiune, al cărei text îl publicăm mai jos, a fost primită de către Camera în ședința ei din noaptea de Sâmbătă spre Duminică cu mare majoritate și s'a desbătut aseară în Senat, unde asemenea a fost primită.

Vom preciza în curând poziția, ce partidul conservator se crede dator a lua față cu situația creată Țării prin acel act internațional. Pentru astăzi ne mărginim a reproduce în sușă actul împreună cu espunerea de motive.

ESPUNERE DE MOTIVE

Discușionul tronului la deschiderea actualii sesiuni extraordinare a corpurilor legislative este cea mai bună espunere de motive a altmătrului proiect de lege privitor la convențiunile încheiate cu guvernul maiestății sale Imperatorului Rusiei.

După ce, în prevederea unui iminent rebel între imperiul rusian și între imperiul otoman, toate cererile ce am făcut, toate stăruințele ce am pus pe lângă marele puteri pentru a se recunoaște și a se pune sub scutul Europei neutralitatea teritoriului român. Toate acestea au rămas zadarnice după ce ne-am convins că trecerea armatelor ruse prin țara noastră era imperios cerută și hotărâtă, guvernul a fost nevoit de a nu se mai preocupa de cât de „interesul nostru de conservare” de cât a ne sforța să facem a se recunoaște „Statul român”, a se menționa drepturile și instituțiile noastre politice, a se păstra și garanta integritatea hotarelor României!

Am mai trebuit apoi a ne îngriji și de apărarea pe cât în putință a populațiunilor noastre de sarcinile ce atrage după sine trecerea chiar pacinică a unei armate numeroase.

Spre acest fînit s'au încheiat alăturatele două convențiuni sub rezerva aprobațiunii corpurilor legislative.

Precum rezultă din coprirea lor, aceste convențiuni n'au alt caracter politic de cât de a face a ni se respecta și în timpul rebelului individualitatea noastră politică precum ea este garantată prin tratatul de la Paris, adică „statu-quo” al hotarelor, drepturilor și instituțiilor noastre. Nici o schimbare nu se face în condițiunile noastre de existență ca națiune. Nu ni se impune chiar prefacerea sau ruperea a nici una din legăturile noastre internaționale, și încă mai puțin ni se reclamă cooperatiunea armatei noastre, a căria misiune nu este de a „ataca pe nimeni”, ci numai de a „apăra”, în marginele posibilului, frontariile noastre. Astfel singurul și unicul scop al acestor convențiuni este de „a păstra ce avem.”

În deafară de aceste considerațiuni, convențiunile privesc mai cu deosebire de a regula relațiunile autorităților și populațiunilor noastre cu autoritățile militare și cu armatele rusiane în „timpul trecerii lor” pe teritoriul nostru și de a face această trecere cât se poate mai puțin însurecitoare pentru țară.

Toate trebuințele armatei, este bine înțeles și convenit, să se facă prin împreună înțelegere și cu o deplină plată și despăgubire, și este anume stipulat că capitala României nu va fi ocupată de trupe rusiane!

Dacă asemenea împreună înțelegeri nu s'au făcut și cu guvernul imperiului otoman, este că afară de considerațiuni de un ordin superior a căror apreciere nici chiar este trebuință de a se devolta, apoi este de luat în privire că o Convențiune încheiată cu guvernul otoman, în aceleași condițiuni în care s'au încheiat convențiunile cu guvernul Imperial al Rusiei, ar fi însemnat nu înlesnirile acordate unei armatei noastre pentru simpla trecere sea pe teritoriul nostru, și spre a găsi pe inamicul său, și deafară de frontariile noastre, ci ar fi însemnat, însuși transportarea teatrului „în România”, și făcută aceasta cu „înșuși consimțământul nostru.”

Aceasta nu am crezut și nu credem că ar putea intra în voințe, că ar putea fi în interesul națiunii noastre! Și apoi guvernul otoman, chiar în prevederea apropiatului rebel n'a socotit de cuviință de a se depărta „de linia sa de negațiune”, păzită în mod constant în privința României.

Cu toate că după tractate avem în Constantinopole un agent diplomatic permanent, cu toate că am avut și trimiși în misiuni extraordinare, și chiar în timpul ultimelor confrînțiri, înalta Poartă nu a găsit de cuviință măcar odată a intra și a sta în înțelegere cu guvernul român, necum în privința eventualităților politice, dar nici măcar în privința unor interese de un ordin mai secundar și cari stau pendinte de zeceimi de ani.

De abia în momentul izbucnirii rebelului, marele vizir a socotit oportuna a ne adresa alăturatele aci „două depeșă telegrafice”, a căroră formă și fond se lasă la aprecierea și otărîrea corpurilor legislative, precum și de adona zi a și răspuns ministerul.

Apărîndu-se acum la Senatul și Camera Deputaților, reprezentând însuși glauel națiunii române, să se rostosească în deplina lor putere constituțională. Ministrul treburilor din afară: Cogălniceanu.

În momentul de a procedea la semnătura și la preschimbarea esemplarelor convențiunii speciale, regulând învoelile relative la trecerea trupelor Imperiale ruse prin România, subsemnatul Plenipotențiar al Majestății Sale Imperatorului totului Rusiilor și al Alteței Sale Domnului României declară prin prezentul, că sentimentele acordate prin art. XXIV (Guvernul Ru-

siei nu se vor putea întinde asupra tutunurilor și tabacurilor, al căroră monopol în România este conestat unei companii străine. Prin urmare dacă Guvernul Rus dorește ca trupele imperiale, cu ocazia trecerii lor prin Principat, să se bucure de favori excepționale pentru tutunuri și tabacuri, autoritățile ruse se vor înțelege direct cu regia tutunurilor, pentru ca această administrațiune să nu poată formula contra guvernului român nici o cerere de danne și interese, basată pe violarea drepturilor de monopol ce i este conestat.

Făcut în două exemplar în București la 4 (16) Aprilie, anul grației nra-mie-opt-sute șapte-zece și șapte.

(Semnat) BARON STUART. (Semnat) M. KOGĂLNICEANU.

Lucrând de acord cu celelalte mari puteri pentru a ameliora condițiunile de existență ale creștinilor supuși dominațiunii Sultanații, guvernul Imperial al Rusiei a atras atențiunea cabinetelor garante asupra necesității de a asigura într'un mod eficient executarea reformelor cerute de la Poartă.

Pentru executarea musulmanilor și alibișienii învederată a guvernului otoman nu lasă a se spera măsuri serioase de executare din partea autorităților turce, o intervențiune militară din afară poate deveni necesară. În cazul când dezvoltarea ulterioară a afacerilor politice în Orient ar sili pe Rusia a asuma această sarcină și a dirige armata sa în partea Tarciei din Europa, guvernul Imperial, dorind a respecta inviolabilitatea teritorială a Statului Român, a convenit de a încheia cu guvernul Alteței Sale Domnului Carol I o convențiune specială relativă la trecerea trupelor ruse prin România.

Prin urmare, a fost designați ca plenipotențiar; Din partea Majestății Sale Imperatorului totului Rusiilor, Baronul Dimitrie Sturt, consilier de Stat, agent diplomatic și consul general al Rusiei în România, cavaler al ordinului St. Vladimir clasa III, al St. Anei clasa II, al St. Stanilas clasa II, și al ordinilor străine: Leul și soarele clasa II cu placă Medgidia clasa III, Muntenegru clasa II cu placă și al crucei de oficer al Măntuitorului!

Din partea Alteței Sale Domnului României: D. M. Cogălniceanu, ministrul Șei al afacerilor străine, Măra Crucea al ordinului St. Ana clasa I, al coroanei de fer clasa I, al Vulturului Rogu clasa I, al Medgidia clasa I, etc.

Cari, după ce și au preschimbât deplînilor puteri, găsite în bană și regalată formă, s'au învoit asupra articolelor următoare:

Art. 1. Guvernul Alteței Sale Domnului României Carol I asigură armatei ruse, care va fi chemată a merge în Turcia, libera trecere prin teritoriul României și tratamentul rezervat armatelor amice.

Toate cheltuielile cari ar putea fi ocazionate de trebuințele armatei ruse, de transportul său precum și pentru satisfacerea tuturor trebuințelor sale, cad naturalmente în sarcina guvernului imperial.

Art. 2. Pentru ca nici un inconvenient să nu perieol să nu rezulte pentru România din faptul trecerii trupelor ruse pe teritoriul său, guvernul maiestății sale Imperatorului totului Rusiilor se obligă a menține și a face a se respecta drepturile politice ale Statului Român, astfel cum rezultă din legile interioare și tratatele existând, precum și a menține și a apăra integritatea actuală a României.

Art. 3. Toate detaliirile relative la trecerea trupelor ruse, la relațiunile lor cu autoritățile locale precum și toate învoelile cari ar trebui să se fiaste pentru acest sfârșit, vor fi consemnate într'o convențiune specială care va fi încheiată de delegații ambelor guverne, și ratificată în același timp ca și cea de față, și va intra în lucrare de o dată.

Art. 4. Guvernul Alteței Sale Domnului României se obligă a obține pentru convențiunea de față precum și pentru cea

menționată la art. precedent ratificarea cerută de legile române și a face imediat executarea stipulațiunii coprinse într'ansa

Drept aceea Plenipotențiarul respectiv să pus pe convențiunea din față semnăturile lor și sigiliul amelor lor.

Făcut în București, la 4 (16) Aprilie, anul grației nra mie opt sute șapte-zece și șapte.

(Sem.) BARON DIMITRI STUART. Agent diplomatice și consul general al Rusiei în România.

(L. S.) (Sem.) M. KOGĂLNICEANU.

Ministrul afacerilor străine al României. (L. S.)

Pentru executarea articolului 3 al convențiunii încheiată astăzi, sub-emații plenipotențiarii au convenit de a regula prin convențiunea specială de față, învoelile relative la trecerea trupelor imperiale ruse, precum și raporturile lor cu autoritățile locale.

Art. 1. Guvernul român acordă armatei ruse usul căilor ferate, comunicațiunilor fluviale, drumurilor, poștelor și telegrafelor României, și pune la dispozițiunea sea resursele materiale ale țării, pentru necesitățile de aprovizionament, de refugiu și de transport, după modul și condițiunile stipulate în articolii ce urmează.

Art. 2. Relațiunile autorităților militare ruse cu autoritățile locale se vor face prin mijlocirea comisarilor speciali români numiți spre acest sfârșit. Un comisar general român va fi delegat pe lângă Comandantul cap al trupelor ruse pentru toată durata trecerii lor prin România.

Art. 3. Comisarii români vor fi căpuși de toate datele (données) relative la resursele materiale (precum furajuri, aprovizionamente, cărângie, paie, încălzit etc.) ce poate procura țara în peccursul trupelor ruse, atât în lungul liniilor căilor ferate, cât și pe țărmurile Prutului și Dunărei, cu indicațiunea prețurilor aproximative a acestor obiecte la puncturile unde vor trebui a fi predate, a cantităților ce ar putea fi date și a epocilor la cari predatea lor ar putea fi en putință.

Art. 4. Autoritățile militare ruse, după ce vor lua cunoștință de datele menționate în articolul precedent și vor decide cantitățile de produse ce le vor fi necesarii și puncturile unde vor trebui a fi predate, se vor înțelege cu comisarii români asupra modului de predate. Prin urmare aprovizionamentele se vor face pentru complit armatei ruse, sau de către autoritățile române cu prețurile convenite, sau cu concursul lor, prin sunționamente, comisiune, cumpărare directă etc.

Art. 5. Sa va proceia totu astăzi pentru toate achizițiunile cari ar fi necesarii pentru campament, bivouac, transportul trupelor, bagajelor lor, materialului și munițiunilor de rebel, precum și pentru furniturile spitalelor, ambulanelor și farmaciilor. Autoritățile române vor înlesni satisfacerea acestor trebuințe.

Art. 6. Guvernul român pune la dispozițiunea armatei ruse toate liniile ferate ale țării pentru transportul său, acela al materialului, al bagajelor și aprovizionamentelor ce o însoțesc, precum și acela al căroră transport ar putea fi necesari unei țară. Pentru aceste transporturi armata imperială va fi pe deplin asimilată armatei princiere și se va bucura de aceleași drepturi și prerogative ca această din urmă, în tot ce privește obligațiunile companiilor drumurilor de feră în privința trupelor și altor condițiuni și detașării stipulate pentru transporturile militare, prin cauzurile de însurecări ale companiilor, și legile și regulamentele în vigoare în România. Cătu pentru tarife de transport, guvernul român se obligă a priori pentru o reduciune de patru-zece la sută asupra tarifelor ordinare și se rezervă de a regula detaliirile acestor costuri prin o înțelegere ulterioară cu companiile.

În ceea ce privește însă cheltuielile și plățile adiționale, precum: înregistrări, manipulațiuni și altele, se va procedea după

cum se practică pentru transporturile militare române.

Art. 7. Ministrul lucrărilor publice al României va da, asupra cererii șefului comunicațiunilor militare ruse, și instrucțiunile necesarii administrațiunilor căilor ferate române pentru a asigura cu cel mai mare succes și celeritate posibilă transportul armatei imperiale cu materiale, bagagele, aprovizionamente, etc., după un plan ce va trebui a fi hotărât mai dinainte precum se va stipula mai la vale. Trenurile militare vor avea prioritatea asupra totalor celorlalte trenuri exceptându-se trenul poștii și fără prejudiț pentru transporturile trupelor române. La trebuință, numărul trenurilor ordinare de călători va putea fi provisoriu redus, și circulațiunea trenurilor de mărfuri chiar pe deplin oprită, în cas de necesitate.

Art. 8. Pentru transportul trupelor imperiale și al materialului lor pe linia Iași-Ungheni, care are aceeași lărgime ca drumurile de feră ruse, o unitate și continuitate a condițiunilor tehnice a mișcării se vor stabili în urma unei înțelegeri între ambele administrațiuni, pentru a se evita ori-ce întârziere sau transbordament la frontieră.

Art. 9. Pentru a se obține unitatea necesară în serviciul liniilor române spre asigurarea transportului celui mai gabnic și celui mai regulat al armatei ruse cu bagagele ei, munițiuni, material de rebel și aprovizionamente de ori-ce fel, se va institui, sub direcțiunea ministerului lucrărilor publice, un consiliu central, compus de delegații diferitelor companii, cari posedă părți din rețeaua română. Un comisar numit de șeful comunicațiunilor militare a armatei imperiale, va fi delegat pe lângă ministrul lucrărilor publice pentru a facilita raporturile cu autoritățile militare ruse.

Mișcarea și serviciul pe toate liniile țării române se vor face provisoriu sub direcțiunea imediată a consiliului central, ale cărui dispozițiuni ministrul lucrărilor publice le va face a concorda cu exigențele și trebuințele ce i vor fi exprimate de șeful comunicațiunilor militare, în privința transporturilor în oestione.

Art. 10. Direcțiunea superioară și privilegiata transporturilor armatei imperiale vor aparține șefului comunicațiunilor militare al acestei armate. Pentru a asigura regularitatea și continuitatea serviciului acestor transporturi, el va lucra prin mijlocirea comisarului român, delegat ad-hoc pe lângă dânsul, și va provoca prin organul său toate măsurile necesarii pentru acest sfârșit.

Art. 11. Șeful comunicațiunilor militare va avea facultatea de a cere, prin mijlocirea comisarului român, delegat pe lângă dânsul, să prin propriul său delegat pe lângă consiliul central, executarea tuturor lucrărilor necesarii pentru sporirea și securitatea mișcării, atât pe linii cât și în gure și materialul rulant, precum plăt-forme, rampe, căi de garaj, îmbrășamente, auxiliare, gare provisorii, apropiatiuni de vagoane de mărfuri și tracuri pentru transportul omenilor, cailor și materialului etc. Toate cheltuielile ocazionate prin aceste lucrări vor fi în sarcina armatei ruse; modul executării lor va fi regulat între ministrul lucrărilor publice și șeful comunicațiunilor militare al armatei ruse.

Art. 12. În cas de urgență, șeful comunicațiunilor militare va avea facultatea, în urma unei înțelegeri prealabile cu comisarul român, a înlocui prin mijlocele de cari dispune tot ceea ce ar lipsi și a amenința să impiedice mișcarea armatei ruse. Va putea face de a se suspenda imediat de către comisarul român și a cere de la ministrul lucrărilor publice depărțarea impiegaților și agenților subalterni a căroră rea voință ar putea da temeri de prejediți.

Art. 13. Dacă trebuințele de comunicațiune ale armatei ruse ar face necesare construcțiunea de teritoriul român a unui nou tronçon (tronchon) sau îmbrășament de cale ferată, lucrările vor fi executate

prin îngrijirea autorităților militare ruse cu cheltuiala guvernului imperial. Guvernul român va înlesni aceste lucrări și se va însărcina cu îngrijirea necesară pentru a asigura armatei ruse dreptul de a se bucura timpurii de terenurile indispensabile pentru instalarea acestor tronsoane sau ambramente pe bazele adoptate în România pentru lucrările de utilitate publică. Când aceste linii vor deveni inutile, materialele mobile întrebuintate la construirea lor vor fi la dispoziția guvernului rus, iar lucrările executate vor deveni proprietatea guvernului român fără nici o remunerație.

Art. 14. Exploatarea rețelei române se va face de către companiile și administrațiile existende sub direcțiunea consiliului menționat la articolul IX al convenției de față. Companiile vor fi îndemnite pentru toate transporturile efectuate după tariful care se va stabili conform articolului VI. Aceste companii vor fi asemenea despăgubite pentru toate stricăciunile care ar putea fi comise în materialul lor prin greșala trupelor ruse.

Art. 15. Planul transportului trupelor, livretul de mersul trenurilor militare, formele și detaliile rechișiunilor de transport, documentele de comptabilitate și de control, termenii și modul plății, precum și raporturile de stabilit în timpul transportului, între trupele ruse și agenții locali ai căilor ferate române, vor fi regulate imediat după încheierea Convenției de față de către comisarul ad hoc. Companiile și administrațiile căilor ferate vor fi datorate de a le procura toate documentele și materialele necesare pentru compunerea acestui plan, a livretelor de mers și detaliilor de serviciu și de a le da cel mai mare concurs. Toate chestiunile de detaliu, regulate de către acești comisari și consemnate într-o instrucțiune specială care va fi aprobată de șeful comitațiilor militare al armatei imperiale și de comisarul român, delegat pe lângă densusul, vor fi obligatorii atât pentru trupele ruse cât și pentru împiegații căilor ferate.

Art. 16. În timpul pașagiului armatei imperiale, toate crimele și delictele care ar fi comise de împiegații căilor ferate cu intențiunea de a împiedica sau de a opri transportul trupelor sau de a pune în pericol securitatea trenurilor militare vor fi pedepsite după legile române existând și cu aceeași rigoare ca cum ar fi dirijate contra armatei române.

Art. 17. Guvernul român acordă armatei ruse unul postelor și telegrafelor Statului și companiilor căilor ferate cu același titlu cu care se bucură autoritățile române ale căror cheltuieli nu sunt trecute în bugetul statului. Prin urmare depeșele oficiale ruse vor avea prioritatea asupra corespondenței private. Pentru a nu împiedica serviciul ordinar al telegrafelor, armata rusă va avea facultatea, ori unde trebuința se va simți, de a lega cu cheltuiala sa de stâlpi telegrafici al Statului și al companiilor un fir telegrafic al ei și de a așeza aparatură pentru unul sau particular. Aceste fire vor fi păzite și conservate după cum sunt firele române și fără altă cheltuială particulară pentru armata rusă, în sarcina căreia însă vor rămănea reparatiunile.

Art. 18. Se va stabili la spatele armatei ruse o linie și punctul de etapă (étape) exceptându-se orașul București unde nu vor fi trupe ruse. Este bine înțeles că trupele nu se vor opri de cât acolo unde vor fi silite de trebuințele odihnei sau de obstacole independente de voința lor, și numai pentru timpul strict necesar spre acest sfârșit. În lungul liniei și puncturilor de etapă precum și pe linia mișcării trupelor se vor putea așeza magazii și depozite de hrană, îngrășuri, aprovizionate de orice natură, coplote pentru pâine și perneți, bucătării pentru preparatiunea hranei trupelor, etc. Locurile necesare pentru acest sfârșit vor fi angajate de comisarul armatei ruse cu concursul comisarilor români, cu aceleași condiții ca și pentru trebuințele Statului. Se va procede tot astfel în ceea ce privește achizițiunea materialelor necesare pentru construirea și instalarea dielilor stabilimente.

Art. 19. Bolnavii și răniții armatei ruse vor fi tratați și îngrijiți în stabilimentele sanitare organizate pentru acest sfârșit pe linia de comunicațiune și de etapă, ori unde Comandantul-cap rus va găsi indispensabil, afară de orașul București, și pe cât se va putea afară de centrurile marilor de populațiune, exceptând-se spitalele pentru răniți. Autoritățile române vor da concursul lor și vor acorda toate înlesnirile pentru instalarea stabilimentelor sanitare precum și pentru închirierea edi-

ciunilor necesarii pentru asemenea întrebuintare. În localitățile unde nu s'ar găsi spitale ruse, bolnavii vor putea fi aduși provisoriu, în marginile posibilului, în stabilimentele sanitare române, plătindu-se cheltuielile de întreținere și de tratament.

Art. 20. În localitățile unde o aprise s'ar recunoșce necesare în timpul trecerii trupelor ruse, în condițiunile stipulate prin articolul 18, aceste trupe se vor bucura de înlesniri de locuință și campament ce li se vor procura prin îngrijirile autorităților locale. Dacă prin acest fapt ar deveni necesari, ele vor fi regulate prin o înțelegere între comisarii respectivi.

Art. 21. Pe linia de comunicațiune a armatei Imperiale, în localitățile unde necesitățile militare ar reclama numirea de comandanți de etapă ruse, acești comandanți vor comunica cu autoritățile locale prin mijlocirea comisarilor români prevăzute la articolul II.

Art. 22. Armata rusă va avea facultatea a stabili poduri și comunicațiuni fixe la puncturile unde se va recunoșce necesar și de a face lucrările indispensabile pentru a asigura și proteje aceste treceri. Guvernul român va pune, pentru acest sfârșit, la dispozițiunea armatei rusă bărbății, batelnile etc., ce și va putea procura și pe cât trebuințele armatei sale îl vor permite, precum și cantitatea necesară de lemne de construcțiune și alte materialelor cu retribuțiune echitabilă.

Art. 23. Toate plățile de efectuat cu ocaziunea trecerii trupelor ruse prin România, atât guvernului princiar, cât și companiilor căilor ferate și particularilor, vor fi calculate pe baza unității monetare române sau franceză. Se vor putea face și în numărătoare, sau prin bonuri în regulă, emanând de la comandantul armatei imperiale și plătibile de casele acestei armate, în termen de două luni cel mult. Forma bonurilor, termenii, modul și locurile de plată și de control vor fi regulate și aduse la cunoștința publicului în urma unei înțelegeri între comandantul cap al armatei rusă și comisarul general român.

Art. 24. Guvernul român acordă guvernului rus, pentru durata șederii trupelor imperiale în România și dincolo de Dunăre, libera importațiune pe teritoriul său, fără plată de drepturi și liberă transit al tuturor articolelor și obiectelor de aprovizionament de furnitură, de material și de munițiuni de război, destinate usului armatei Imperiale, și chiar acelora a căror intrare în România s'ar găsi prohibită prin regulamentele române.

Art. 25. Dacă s'ar întâmpla desertinții de trupele ruse în timpul trecerii lor prin România, autoritățile princiare vor da concursul lor pentru dovedirea și arestarea culpabililor asupra indicațiilor ce li se vor da de autoritățile militare ruse. Desertorii arestați vor fi predați în mâinile comandanților militari ruși cei mai apropiați de locul unde arestarea a fost efectuată.

Art. 26. Toate cererile și diferendurile care s'ar putea ivi cu ocaziunea trecerii trupelor ruse prin România și care n'ar fi prevăzute prin convențiunea de față vor fi regulate într'un comun acord prin comisarii numiți ad-hoc de comandantul-cap al trupelor ruse și comisarul general român. Drept aceia plenipotențiarilor respectivi s'au pus pe convențiunea suplimentară de față semnăturile lor și sigiliurile armelor lor.

Ficentă în două exemplar în București, la 4 Aprilie, anul grației nra mie opt sute șapte-zeci și șapte.
(Semnat) BARON D. STUART.
Agent diplomatic și consul general al Rusiei în România.
(Semnat) M. KOGĂLNICEANU.
Ministru afacerilor străine în România.

DIN AFARA.

Cetim în „République Française” de la 26 Aprilie:

„Țarul Alexandru a vorbit: reșelul între Rusia și Turcia s'a declarat; trupele ruse și-au trecut Prutul ocupă lași și înaintează spre Dunăre. Peste puțin tunurile vor bubui. Timpul nu mai e potrivit pentru șgomote și presupunerii asupra negoțiilor de intervenire; singure faptele pozitive și materiale au valoare pentru Europa atentivă și doritoare de a vedea localizat reșelul ce se prepară.

Țarul s'a adresat către poporul și soldații săi, le-a ținut un limbaj care nu e de cât parafrasa faimosului discurs din Moscva, ale că-

ru accenturi amenințătoare păreau a nu putea fi lungă vreme înăbușite. Comunicăm textul acestui document, pe care ni l' trimite agenția rusă și ori-ce cine va remarca, numai de cât, precum prevedeam de mai înainte afecțiunea de a nu se ocupa de cât de slavii din Turcia. Negreșit e vorba de nenorocitul creștin din Orient: dar numai de cât observăm că nu se vorbește nici de greci nici de armeni, ci numai de slavii bulgari ori bosniaci. E aceasta o exclusivă preocupățiune de rasă? E aceasta o dorință de a limita scopul luptei ce se prepară? E aceasta rezoluțiunea de a evita sulevarea redutabilei cestiuni a Constantinopolului și a Dardanelelor? Nu o știm și nici nu ne interesăm a o ghici. Ne marginim a lua act despre limitațiunea, pe care Țarul însuși o face acțiunilor sale militare și politice în Turcia. Țarul Alexandru ne aduce aminte îndelungata sa stăruință de pace și are dreptate; dar astăzi caracterul D-sale se schiubă și iată-l că începe o întreprindere asemenea a celor, în care predecesorii săi adeseori nu a reușit de cât pe jumătate și arare-ori de loc n'au isbatit. Nu mai puțin pozitiv e, că Țarul domnitor e un principe pacinic și că întreaga lui domnie a fost o reflecție a acestei dispozițiuni. Astăzi totul se schimbă: Rusia se face și pretinde a fi „campion” al Europei vătămăte prin refuzul protocolului, și pretinde a vorbi în numele puterilor signatara ale tractatului de Paris; nu știm de loc dacă Rusia a primit un asemenea mandat și să nu se supere foile panslaviste dacă ne permitem a ne mai îndoi despre aceasta.

„République Française” constată că până acum purtarea României a fost corectă.

Berlin, 26 Aprilie.
„Deutsche Zeitung.” În Reistag s'a dat a treia lectură bugetului. În cursul debaterii lörg, vorbind despre situațiunea politică, aprobă politica Rusiei, „întrucât s'ar abține” dela ideea panslaviste. Windthorst deasemenea vorbește „contra Panslavismului. Lasker relevă încrederea, pe care o au toate partidele în politica Cancelarului; în discursul lui Moltke după părerea sa n'a fost chiar nici o amenințare motivată, din contră ea este o eminentă dovadă despre dispozițiunile pacinice ale Germaniei. Tot atât de liniștit a fost și discursul lui Bismarck: Germania nici odată nu va uita misiunea ei pacinică și o crede îndestul reprezentată prin Bismarck.—Moltke mulțamește lui Lasker pentru că a interpretat discursul său mai bine decât ar fi știut însuși face.

În cercurile din St. Petersburg se crede, că Lordul Loftus va primi o mai înaltă însărcinare în India.

Se asigură ca plecarea lui Șuvailoff din Londra nu are alt motiv decât pe acela, că s'a îmbolnăvit administratorul moșiiilor lui.

Se asigură că în curând Constantinopolul va fi declarat în starea de asediū.

Cetim în „Polit. Coresp.”
„Marele principe. Comandantul suprem a pregătit o proclamațiune către națiunea bulgară (adică nu către locuitorii bulgari din vilaetul Dunării, lucru, care trebuie relevat). În această proclamațiune li se spune bulgarilor, că armata imperială rusă vine în Bulgaria spre a realiza pretențiunile Țarului, pe care puterile l'au sprijinit. Proclamațiunea s'a tipărit în 100.000 exemplare.

Cetim în „Neue Fr. Pr.”:
Poarta își urmează înarmările cu mult zel. În Siria sunt concentrate încă 40 batalioane de redifi, care se vor pune pe corăbi și vor pleca în curând. Se asigură că Chedival a hotărât a trimite încă 20,000 egipteni sub comanda generalului ame-

rican Store pe câmpul de bătăie. Toate trupele egiptene cu totul, 35,000 oameni, vor fi întreținute cu cheltuiala Chedivalului.

Generalul Klapka a fost chemat la Constantinopol și, după cum ne asigură „B. C.” va fi însărcinat cu comanda supremă a artileriei turcești de la Dunăre. Suntem informați că el va sosi la 2 Maid.

Cu ocaziunea revistei de la granițe. Țarul a ținut următorul discurs: Nainte de plecare vă bine-cuvintez. Dacă veți întâlni cu vrăjmași, fiți viteji și vă dați silință a păstra gloria străbunilor voștri. Sunt între voi oameni tineri, care nu au fost încă în foc. Sperez, că vor fi vrednici de densus. Sperez că peste puțin veți întoarce încununăți de glorie.— Să fiți cu Dumnezeu.

Pesta, 28 Aprilie.
Știrea că Austro Ungaria ar fi hotărâtă a ocupa Bosnia și Herțegovina ca vrăjmaș al turcilor este neîntemeiată. Mane va sosi aici deputațiunea din Constantinopol. Cu această ocaziune vor sosi trenuri separate din cele mai însemnate orașe ale Ungariei.

Cetim în „Fremdenblatt.”
„După ce guvernul Marei Britanii și acela al Germaniei au hotărât a-și retrimite ambasadorii în Capitala Turciei, au încetat motivele, care au hotărât pe guvernul nostru a revoca pe ambasadorul din Constantinopol. Prin urmare Comitele Zichy în curând va primi ordinul de a se întoarce la Constantinopol și a restabili relațiunile cu Poarta.”

Din Albania tot „Fremdenblatt” comunică știrea că Miridiții au fost respinși din pozițiunile lor de la Oroschi, eară șeful lor Perenk s'a refugiat.

După știrile comunicate din Constantinopol iarului „Deutsche Zeitung”, Suleiman Pașa ar fi respins pe muntenegreni și ar fi străbătut prin strămtorile de la Duga.

Supușii Ruși din Constantinopol vor avea să părăsească Turcia în termen de patru săptămâni. După acest termen vor fi dați peste granițe. Capitala e liniștită.

„Deutsche Zeitung” ne asigură, că mâne ori poimăne guvernul va respunde la interpelațiunea deputatului Giskra în cestiunea orientului Ministerul a luat deja înțelegere cu comitele Andrassy.

La 19 Aprilie au sosit la Chișinău 300 Călugărițe, care vor fi ocupate în spitale cu căutarea bolnavilor.

SENATUL

Sedința de Sâmbătă 16 Aprilie 1877.
Sedința se deschide la ora 1 și jumătate după amiază sub președențiua d-lui vicepreședinte M. C. Epureanu.
D. ministru de resbel. Depune mesajul cu proiectul de lege pentru rechișiuni și cere urgență.
D-nii Carpp și Sturdza, combat cererea de urgență; d-lor se declară pentru acest proiect de lege, însă nu vede necesitatea de a se lua în considerațiune până nu se va depune corespondența diplomatică. Senatul fiind atonel în pozițiune de a cunoaște situațiunea politică a țării și tendințele guvernului, va putea să pronunțe încuviințarea sau desaprobarrea rechișiunilor militare.

Principele D. Ghica asține urgența. D-na nu găsește nici un inconvenient în votarea acestui legi. Din contra ea ne-ar aduce un avantaj foarte simțit, acela de a obveni la ilegalitatea și neregularitatea cu care se fac astăzi rechișiunile în modul cel mai arbitrar. Votând legea vom fi cel puțin într-o stare normală și rechișiunile se vor face conform cu regulile stabilite prin ea.
D. V. Președinte arată că nu este nici un motiv de îngrijire pentru d-nii Senatori de a adopta urgență de oare-ce în virtutea regulamentului, legea nu se poate pune în discuțiune de cât trei zile după ce s'a făcut cererea de urgență.
D. ministru de resbel persistă din nou în cererea sa.
După încheierea discuțiunii Senatul adoptă urgența.
D. Manolescu raportore, citește raportul comisiei verificatoare relativ la alegerea d-lui Nicu Lahovari.
D-na esplică motivul pentru care comisiunea a cerut suspendarea alegerii. În lista ce s'a prezentat de către biroul electoral, figurau, pe lângă cei 27 alegători cari au votat pentru d. Lahovari, încă 9 al căror nume nu era imprimat în listă ci în manuscris. Acest lucru dă bănueli comisiei, și de aceea a cerut a se aduce listele pentru a fi examinate.
D. N. Lahovari. Nu voesc ca să-mă susțin singur cauza mea. Las dară cuvântul oamenilor cari sunt în cunoștință de cauză.
D. A. Giani. D-lor, eu nu văd pentru ce motiv s'ar invalida această alegere de oare-ce ori cum s'ar calcula și s'ar interpreta voturile, singur d. raportore cunoaște că d. Lahovari a avut o imensă majoritate de oare ce a intrat 27 voturi.
D. Dim. Ghica. D-lor, când un adversar politic în puține cuvinte s'a convins de adevăr și a vorbit în favoarea d-lui Lahovari, eu am prea puține de adăugat. Voesc însă să relev câteva puncte. D. raportore ne spune de câte-va nume cari au fost scrise pe listă cu mâna. Eu cred că numai d. Manolescu poate jeda că aceasta este o cauză de invalidare. Se strigă apoi că s'a făcut presiune. Eh d-lor! nu știu cine ar putea susține că adversarii persecutați de guvern au făcut presiune asupra guvernului. Acest sistem a fost inventat de mult timp de către regimul actual. Acum însă l'au mai perfecționat și d-lor sunt singurii cari posedă această patentă...
D. N. Manolescu. Protestez!
Principele D. Ghica. Mi aduc aminte, când eram prefect de poliție că am prins un hoț care spăreese o biserică. Eu ca să-l întinziu am început a-i striga: „Hoțule tu ai spart biserica!”. De o dată mă pomeneasc cu tâlharul considerându-mă în față și exclamând cu energiă: „Protestez!”, Tocmai acest efect mi făcu protestarea d-lui Manolescu! (ilaritate, aplauze). Sunt dar de părere D-lor, că presiune neexistând în alegere, să încheiem discuțiunea și să proclamăm Senatore pe d. N. Lahovari.
D. V. Președinte. De oare ce nimeni nu mai cere cuvântul, cred că această tăcere este o aprobare din partea Senatului și dar procl. pe d. Nicu Lahovari Senatore al Coleg. I de Valcea.
D. Leca. Nu este regulamentar aceasta: trebuia să se voteze întâiu conclusionile raportului, (vociferări, șgomot).
D. V. Președinte, d-lor, am proclamat o dată Senator pe d. Lahovari, și astfel fiind nu mai am nimic de adăugat, de cât să ridic ședința și să vă rog a vă aduna în secțiuni pentru a studia proiectul de lege pentru rechișiuni.
Ședința este ridicată la 3 ore și jum.

tatea cu care se fac astăzi rechișiunile în modul cel mai arbitrar. Votând legea vom fi cel puțin într-o stare normală și rechișiunile se vor face conform cu regulile stabilite prin ea.

D. V. Președinte arată că nu este nici un motiv de îngrijire pentru d-nii Senatori de a adopta urgență de oare-ce în virtutea regulamentului, legea nu se poate pune în discuțiune de cât trei zile după ce s'a făcut cererea de urgență.

D. ministru de resbel persistă din nou în cererea sa.

După încheierea discuțiunii Senatul adoptă urgența.

D. Manolescu raportore, citește raportul comisiei verificatoare relativ la alegerea d-lui Nicu Lahovari.

D-na esplică motivul pentru care comisiunea a cerut suspendarea alegerii. În lista ce s'a prezentat de către biroul electoral, figurau, pe lângă cei 27 alegători cari au votat pentru d. Lahovari, încă 9 al căror nume nu era imprimat în listă ci în manuscris. Acest lucru dă bănueli comisiei, și de aceea a cerut a se aduce listele pentru a fi examinate.

D. N. Lahovari. Nu voesc ca să-mă susțin singur cauza mea. Las dară cuvântul oamenilor cari sunt în cunoștință de cauză.

D. A. Giani. D-lor, eu nu văd pentru ce motiv s'ar invalida această alegere de oare-ce ori cum s'ar calcula și s'ar interpreta voturile, singur d. raportore cunoaște că d. Lahovari a avut o imensă majoritate de oare ce a intrat 27 voturi.

D. Dim. Ghica. D-lor, când un adversar politic în puține cuvinte s'a convins de adevăr și a vorbit în favoarea d-lui Lahovari, eu am prea puține de adăugat. Voesc însă să relev câteva puncte. D. raportore ne spune de câte-va nume cari au fost scrise pe listă cu mâna. Eu cred că numai d. Manolescu poate jeda că aceasta este o cauză de invalidare. Se strigă apoi că s'a făcut presiune. Eh d-lor! nu știu cine ar putea susține că adversarii persecutați de guvern au făcut presiune asupra guvernului. Acest sistem a fost inventat de mult timp de către regimul actual. Acum însă l'au mai perfecționat și d-lor sunt singurii cari posedă această patentă...

D. N. Manolescu. Protestez!
Principele D. Ghica. Mi aduc aminte, când eram prefect de poliție că am prins un hoț care spăreese o biserică. Eu ca să-l întinziu am început a-i striga: „Hoțule tu ai spart biserica!”. De o dată mă pomeneasc cu tâlharul considerându-mă în față și exclamând cu energiă: „Protestez!”, Tocmai acest efect mi făcu protestarea d-lui Manolescu! (ilaritate, aplauze). Sunt dar de părere D-lor, că presiune neexistând în alegere, să încheiem discuțiunea și să proclamăm Senatore pe d. N. Lahovari.

D. V. Președinte. De oare ce nimeni nu mai cere cuvântul, cred că această tăcere este o aprobare din partea Senatului și dar procl. pe d. Nicu Lahovari Senatore al Coleg. I de Valcea.

D. Leca. Nu este regulamentar aceasta: trebuia să se voteze întâiu conclusionile raportului, (vociferări, șgomot).

D. V. Președinte, d-lor, am proclamat o dată Senator pe d. Lahovari, și astfel fiind nu mai am nimic de adăugat, de cât să ridic ședința și să vă rog a vă aduna în secțiuni pentru a studia proiectul de lege pentru rechișiuni.

Ședința este ridicată la 3 ore și jum.

Sedința de Duminică 17 Aprilie, 1877.

Președențiua d-lui M. C. Epureanu.
Sedința se deschide la ora 1 și jumătate p. m.
După citirea sumarului se suspendă ședința până la venirea d-lui președinte al consiliului.

La redeschiderea d. ministru de externe depune convențiunea cu Rusia relativă la trecerea armatelor ruse. D-na citește pe lângă aceasta espunerea de motive și textul convențiunii.
Se urmează oare cari discuțiuni dacă trebuie ca Senatul să treacă în altă sală sau publicul să deșeste tribunalele, pentru ca d. ministru să dea citire documentelor diplomatice.

Se decide ca Senatul să rămână în sala ședințelor, după care constituindu-se în conferință secretă, se decide ca votarea convențiunii să se facă chiar în astă seară.

Sedinta din seara de 17 Aprilie.

Sedinta se deschide la 9 ore seara sub prezenta d-lui M. C. Epureanu.

Principele D. Ghica, citeste proiectul de lege relativ la convențiile încheiate cu Rusia pentru regularizarea trecerii armatelor ruse pe teritoriul român.

Concluziunile raportului sunt pentru adoptarea convențiilor.

D. Sturdza. Declară că a luat cuvântul în acest moment solemn pentru ca să conjure pe Senat a nu lua în considerație această convenție. D-sa face elogiul tratatului de la Paris arătând pozițiunea avantajosă ce ne-a creat și că numai în virtutea lui țara a putut să prospere atât de mult în timp numai de 20 ani. Tot prin el este garantată neutralitatea teritoriului nostru. Prin tratatul de Paris va desființat protectoratul Rusiei și ni-s'a recunoscut deplina suveranitate.

Aici d. Sturdza citează câte-va pasaje din manifestul Moldovei de la 1857, și din dorintele divanului ad-hoc, când eu un entuziasm necomparabil țara a primit cu recunoștință tratatul și și-a făcut din el un evanghelie. Constituțiunea apoi, prin art. 123 asigura ne-garantează neutralitatea și ne face din ea o datorie. Eram dar în drept ca să ne așteptăm ca neutralitatea noastră și drepturile ce rezultă din tratatul de la 56 să fie respectate de toți.

O idee foarte greșită, o eroare foarte gravă, o eroare necotită este aceea de a considera că tratul nu mai există. Nici un din puteri nu a declarat aceasta, ci din contra toate ne-au consiliat să stăruim în neutralitate. Iacă pozițiunea ce am avut-o noi până astăzi.

Și această politică de neutralitate este tradițională la noi. În timpul lui Dumitragu Vodă în Moldova au intrat Muscalii în țară; nu au fost însă primiți de voiața țerei. — Aci d-sa citează un pasaj din cronicile lui Neculcea relativ la trecerea Muscalilor, în care acest istoric zice, că a fost mirat de trecerea lor și ca să se întoarcă Muscalii înapoi.

O greșală încă este în opinia acestor înalte Adunări aceea, că eu am colaborat la afacerea convenției prezente. Cine ar crede că eu am luat parte ca fost în guvern la crearea acestei convenții se înșală; de când eu eram în cabinet, — mă temeam că guvernul va lua această rezoluțiune fatală de a ne amesteca în rebelul nenorocit ce se pregătesce.

Eu ziceam colegilor mei că nu e bine, că nu trebuie a ne gândi să câștigăm ceva, ci câștigul nostru cel mai bun ar fi ca să nu pierdem nimic prin aceasta, ca să nu intrăm în rebel. Și susțineam acest lucru mai cu seamă în vederea desordinelor interne care ne așteptau. Cu toate acestea iacă de atunci s'a născut ideea exprimată prin mesajul că puterile garante ne-au părăsit și că noi trebuie să ne apărăm singuri. Și atunci s'a făcut vorba de a se adresa un protest și eu m'am hotărât așei din cabinet. Când am intrat de a doua oară a fost numai pentru a îndrepta elucubrările financiare și nepuținând reși m'am retras din nou. Ast-fel s'a întâmplat apoi că la 4 Aprilie s'a semnat convențiunea de față, și peste 7 zile țara noastră era copleșită de armatele imperiale.

Nu numai atât, dar într-o bună dimineață guvernul s'a pomenit cu o proclamațiune rusească din partea ducelui Nicolae către locuitorii români. Făc comparațiunea acestei proclamațiuni cu aceea a generalului Lichtenstein, ca și cum această țară nu ar avea un suveran. S'a zis că și-a făcut în urmă seure dară sense nu există și nici pot fi primite. Venind la convențiune d-sa este surprinsă că textul francez nu figurează în convenție și e numerat apoi inconvenientele ce se află într-însa. — Dacă suntem neutri trebuie să declarăm această franc și fără cotitură. Din contra, prin convențiunea de față, noi nu ne declarăm neutri ci aliați ai Rusiei.

După principiile neutralității noi am fi în drept a cere ca teritoriul nostru să nu fie baza operațiunilor de rebel. Apoi vă întreb astăzi, țara noastră nu este un adevărat câmp de rebel? Apoi în convențiunea prezentă se spune că noi vom pune la dispozițiunea guvernului rus mai multe materiale de rebel.

Asemenea se prevede o scădere de taxe, și aceasta încă este o surprinză de rebel, ce le facem.

Un alt articol și mai însemnat din Convențiune este art. 2. Prin acest articol noi ne desbrăcăm de garanția celorlalte puteri pentru a ne pune numai sub garanția unei singure. Noi dăm ast-fel un ce si-

gur pe care l' avem pentru o aventură. Apoi art. 1 spune asemenea un adevăr, prin el se zice că noi dăm voe trupelor ruse ca să treacă pe teritoriul român pe când ele în realitate au intrat fără voia noastră. Expunerea de motive earăși nu este de căt o preparațiune a declarațiunii de rebel a guvernului român. Nu se specifică nici chiar durata ce va avea această convenție și această este un lucru care trebuie să ne îngrijescă.

Apoi bine este ca să ne lășăm țara a fi ocupată de o armată străină pentru un timp indefinit? Mai sunt și alte lucruri foarte importante care vor avea funeste rezultate. Sunt mai întâi acei comisari extraordinari. Mi aduc aminte în ultima ocupațiune rusească ce erau acești comisari și nu credeam că voi mai trăi ca să l'mai văd în țara mea. Este asemenea dispozițiunea aceea prin care administrațiunea drumurilor de fer se pune la dispozițiunea armatei rusești, se pune asemenea la dispozițiunea lor postele și telegrafele. Guvernul nostru va fi astfel compus din două părți una română și alta rusă. Aceasta va fi alianța lenin cu melul.

În tratatul dintre Cantemir și Petru cel Mare, multe lucruri ni s'au garantat dară puțin sau mai de loc nu s'au ținut. Cine ne garantează astăzi dacă noi vom săvârși tratatul de Paris, vom câștiga? Este bine oare să ne așezăm în aventură? Eu văd prin acest tratat de pe acum toate pierderile considerabile ce vom avea, fără ca în definitiv să câștigăm ceva, chiar prin reșita armatei ruse.

Mare răspundere a luat guvernul asupra sa; pentru că guvernul a zis în tot-d'una că va merge alături de corpurile legitime, adică va păstra neutralitatea, și astăzi vine înaintea lor cu un fapt indeplinit pe care corpurile legitime le votează de frică a 100,000 de baionete ce ocupă țara.

Principele D. Ghica. N'am cerut cuvântul pentru a degaja persoana mea de vre o responsabilitate, persoana mea este nimic în fața pericolului ce amenință țara. Am cerut cuvântul ca să vă arăt surprinderea ce m'i-a causat discursul d-lui Sturdza. L'asfi înțeles când n'ar fi făcut acest discurs la începutul deschiderii sesiunii orientale.

Intr'adevăr neutralitatea ar fi trebuit să o păstrăm, și noi am pierdut-o. Acum însă este vorba de alt-ceva. E vorba de a regula printr-o lege o nenorocire ce ni s'a întâmplat. Nu mă îndoece că d. Sturdza este un bun patriot; dară nu cred să existe nici un român care să nu fie bun patriot în momentul de față. Vocea însă să vă arăt că d-sa este preocupat de idei cu totul secundare că vom suferi pagube, că șinele de fer se vor toci. Eu nu văd însă un singur articol care să m'i fi lovit în inima mea de român.

D. Sturdza a zis că vom avea convențiunea de frică. Aceasta nu se pare non sens din partea d-sale, căci d-sa ne propunea să fugim, să ne desarmăm și să ne ascundem în munți (aplaus). Nimeni nu se îndoece că ne așteaptă mari calamități; datorită noastră însă acestea să le împuținăm. Cine nu știe că invazia este o calamitate, și nu vom fi noi care o vom bine căvuta'o. Este de datorita noastră însă ca în fața unui fapt indeplinit să căutăm a reglementa răul. Eu cred că ar fi o căntesă din partea noastră ca să ne arătăm indiferenți în fața barbariei ce se comite asupra creștinătății de dipcolo de Dnăre. Numai eu nu pot fi bănuț de panslavit, dară nu voi să trec de un Don-Quichote refuzând ori-ce ajutor ce ni se oferă.

Când d. Sturdza a venit a doua oară la ministeru ne-a spus că are de gând să îndrepte situațiunea financiară. Scifi în ce consta această îndreptare? D-sa voește ca să desarmeze ostașii noștri pentru o mechină economie de câte va milioane. Eh bine, d-lor, eu enget eu totul din contra și zic: mai bine să murim cu toții de căt armata noastră să piară într'un mod mișlesc.

D. P. P. Carpp. D-lor, ori-care ar fi votul d-voastre de astăzi el nu va fi decât un copil orb, și numai vot liber nu se va putea numi, când este dat sub presiunea a 300,000 baionete cari liăresc pe teritoriul nostru.

Causa care a provocat această convențiune ni se zice că este neacultarea și indiferența ce ne-au arătat puterile ori de câte ori am bătut la ușile lor pentru a ni se garanta neutralitatea. Dară nu trebuie să acuzăm aci de căt pe aceea cari n'au știut să facă cererea neutralității la timpul oportun iară nu acum când Europa

este atât de ocupată, când urmăresc o altă țintă ceea de a ameliora sortu popoarelor din orient, țintă de la care noi n'o putem împiedica. Cu o imprudență blamabilă noi am declarat că ne lepădăm de tratatul de Paris, și suntem dispuși a primi ca singură garanția Rusiei să se substituie garanții celor șapte puteri. Da, este adevărat, Rusia ne menține, Rusia promite, dar să nu uităm că acestu era politica Românilor cu popoarele amice, și fie care cunoaștem ce a costat pe aceste popoare amiciții înaltului despot.

Dacă într'adevăr am fi părăsiți de toate puterile, ași nu înțelegem votarea acestei convențiuni. Dară nu este adevărat, și eu nu văd în această politică de căt un început de cooperatiune a armatei noastre cu armatele rusești pentru ca împreună să treacă dușura. Această alianță negăsim-d'o eu de nici un folos, ei din contra periculosă pentru noi, termină declarând că nu voi vota această lege.

D. Ministrul de externe. D-lor Senatori, când în mijlocul nostru vedem reprezentanții maturalui corp, când vedem pe deputații din Camera suroră adunați în număr așa de mare cum nu au fost nici odată, când vedem că această incintă ar fi de 10 ori mai mari, nu ar putea să cuprindă această mulțime de bărbați și femei cari așteaptă pulpitând rezultatul liberațiunilor d-voastră, trebuie să ne închipuim că este vorba de un mare eveniment. Da D-lor, mare este chestiunea la ordine zilei pentru că este vorba de păământul nostru, de țara pe care strămoșii noștri ne au lăsat-o moștenire.

Când văd această adunare mare unde și Senatori și Deputații și ascultători suntem eu o singură inimă mi aduc aminte de acele triste epoci ale trecutului nostru când cei mari se băteau la hotare și noi eram espnși a plăti certurile lor.

A fost un blestem pentru această țară ca să fie călăntă de copita căilor străine. Luați cronicile țerei noastre, și nu veți găsi o singură pagină care să nu fie stropită de sânge; țara noastră continuă a suferi până și perde chiar părți din corpul ei, aci Bucovina, aci Basarabia, aci altele. — În aceste momente de criză care a fost politica strămoșilor noștri? A fost o politică genială, o politică măreață, căci ei și când, de nevoe se pleacă înaintea împăraților, nu încetau de a fi buni Români; inima lor bătea de patriotism, și eu știu că se face probă este că ne au părăsit țara și ne au lăsat-o moștenire.

Când Mihael Viteazul ingenuchea la picioarele lui Rudolf, cesarul Austriei, nu înceta de a fi bun român. Tot așa făcea și alți Domni ca Gregore Ghica și Șerban Cantacuzino cari se uneau când eu Rușii când eu Turcii, dară tot-d'una în interesul și pentru binele națiunii.

Așa făceau părinții noștri. Si ei nu se numeau nici Ruși, nici rusificați.

Așa a fost calificat guvernul, așa a fost calificată aceia cari au protestat la 48 în contra Rușilor, așa a fost calificat fin lui Cămpineanu care a plătit cu libertatea vieții enragiul patriotismului său.

Se vorbește de frică, dară eu cred că astăzi bărbați îmbătrâniți în lupte nu de frică vor vota această convenție ci conștiență de patriotismul inimilor lor. Vin la materie. Incep cu onor. d. Dim. Sturdza. D-sa zice cum că temelia existenței noastre politice este tratatul de Paris. Dară unde mai există tratatul de Paris când vedem 300,000 de Ruși ridicând armele în contra Turcilor? D-sa zice că pe temeiul tratatului de Paris, Românii s'au dezvoltat în curs de 20 ani.

Si se înșă această adevărat? Dară alegerea principelui Coza, dară unirea principatelor, dară principiile străine, tot tratatul de Paris ni le-au dat? Din contra d-lor, Turcii în timp de 20 ani departe de a recunoaște necesitatea ce avea de a face din noi un stat puternic, nu s'a gândit decât a ne aduce pedic, a ne slăbi, și ori de câte ori am voit să facem câte ceva ca un al doilea popă ne-a răspuns „non possumus“ Așa dară nu tratatul de Paris, ci energia acestei țări, bătrânii și tinerii datorim ceea ce suntem astăzi.

Observ încă că d-nu Sturdza ne spune că avem o neutralitate, pe când d. Carpp o negă. Apoi bine voiți d-lor a vă pune de acord.

Vocea asemenea a vă da ceva pe față. Este o mică chibotă parlamentară. Până acum nu v'am spus că d. Sturdza, care liădoește că ar fi luat parte la politica noastră pe când era în cabinet, d-sa nu numai că a avut cunoștință dară făc

și dat instrucțiuni trimisului nostru la Constantinopol, și l'a zis să facă tot posibilul de a obține de la conferința neutralității României. (D-sa citește aici notele d-lui Sturdza date d-lui Dumitru Brătianu).

Instrucțiunile d-lui Sturdza erau de a nu se garanta neutralitatea prin armare d-sa pravedea'o intrarea a relațiilor și cerea garanții fiind sigur că nu putem sta călare pe neutralitatea Tratatului de Paris.

Conferința n'a voit să țină cămă de cererile noastre: ea era depă de sfârșit? Erau traf drumuri. Să și lășăm eu Ruși să vină, să și trecem Dnărea să ne hatem, să și ne nimim eu Turcii. Noi am sfârșit ceea ce ne a sfârșit consula Germaniei care a fost cel mai franc și ne a zis să nu aserăm decât interesele noastre. Ministrul nostru Președinte a parvenit să încheie ună convenție cu Rusia, pe când eu nu era dispus a o face, și această cred că face onore patriotismului său. Acest lucru dară departe de a fi nă crimă este un merit pentru guvern.

Nu s'am făcut dară nici o crimă afară de aceea de a nu acorda o zonă neutră și Turcilor, și această nu am acordat-o pentru că nu voim să transportăm teatrul rebelului pe teritoriul nostru și pentru că era mai preferabil a o acorda Rusiei care are o misiune, dacă nu providențială, cel puțin civilizatoare pentru popoarele surprite din orient. Nimeni, și mai puțin de căt toți Turcia, nu are să se plângă de aceasta, pentru că Turcia ne-a adus în pozițiunea de a primi armatele ruse, Turcia nu a voit să adere la protocoalele de pace. Turcia a fost cauza rebelului.

Nu pot să termin mai bine d-lor, de căt aducându-vă aminte cuvintele celui mai mare bărbat de stat al României, Miron Costin. El știea lui Vodă: «să nu dai Măria Ta acest pământ străinilor căci el e nădat cu sângele strămoșilor noștri.» Și voi dera vă declarăm că nu vom da acest pământ Turcilor. (Aplaus).

Sedinta este suspendată pentru 5 minute.

La redeschidere, în cuvântul D. M. Costachi. D-sa condamnă discursul d-lui Ministrul de Externe; asemenea discursuri oratorice provocă entuziasmul de multe ori nepriceput al poporului și pote duce la consecințe funeste. Cine nu cunoaște entuziasmul Francesilor de la 1870, când toți strigau: «la Berlin, la Berlin, și cei cari stau mai în rezervă erau taxați de trădători. Eu nu voi discuta în acest sens, ci voi face numai istorii contemporane și voi aduce aminte cum mulți din cei cari luptă astăzi erau numiți trădători ieri după ce i-au băgat în mormintele-au dat deaparte.

România prin pozițiunea ei geografică a fost adese-ori teatrul rebelului. Prima perioadă a dezvoltării unui popor este aceea în care nu are alt simbol de căt religione. Vine apoi o altă epocă când spiritul de naționalitate se dezvoltă. La 1848 se credea că nu avem încă o naționalitate; eram confundați cu Slavii așa că lord Palmerston nu s'a deranjat de loc când a intrat trupele ruse în țara noastră. La 1854 asemenea am fost luați ca gagă. Astăzi însă numai e ast-fel. Este adevărat că nu avem o neutralitate recunoscută, dară nu mai puțin adevărat este că încercarea guvernului de a o dobândi a fost o naivitate. Ar fi fost a ne scoti mai tari de căt Europa care ne-a refuzat-o.

S'a dat a se înțelege de către D. Cogălniceanu, că vom dobândi cel puțin neutralitatea după rebel. Dera această este o pură iluziune. Până când Turcia nu va fi vindecată de bola de care suferă, medical se, Rusia, care o vizitează așa de des, nu va putea face nimic.

Prin această convențiune se sacrifică drepturile ce avem câștigate prin tratatul de Paris și votarea ei nu este de nici o trebuință de oare ce armatele au trecut deja în țară.

Cu toate asten fiind că țineți cu ori-ce preț a o vota voește să l' precizăm caracterul ei, pentru ca ast-fel să nu poată fi considerată alt-fel de căt cum am înțeles noi. Voi propune dară o moțiune prin care să se recunoască că Senatul votând această convențiune nu a înțeles a rupe tratatul de la Paris și a egi din neutralitate. Armata noastră în acest caz nu ar fi concentrată de căt pentru a face gendarmerie la frontarii.

Prin această moțiune voește asemenea a mă apăra de un rău de care mă tem foarte mult: mă tem că această moțiune în loc de a fi un sfârșit să nu fie de căt un început al unei politici aventuroase, preten-

țioase și rășcite; și că mâine poimăna să nu avem a câștiga din ea de căt lacrimile vădavelor și ale orfanilor. (Aplaus prelungite).

D. ministrul de externe zice că ceea ce a făcut a fost impus de necesitate, că d. Epureanu nu ar fi făcut alt-fel decât ar fi fost în minister. D-sa face apoi istoricul evenimentelor cari au adus această convențiune, și revenind la armată, și la cuvintele d-lui Epureanu că ar trebui să facem numai gendarmerie pe Dnăre, termină discursul prin următoarea categorică declarațiune: Nu vom face numai gendarmerie. Este adevărat că un atacăm pe nimeni și nu declarăm rebel nimicul, dară ne vom bate pentru a ne apăra căminele și mormintele părinților noștri.

D. V. Boerescu observă că chestiunea s'a deplăsat, apoi arată politica ce au urmat străbunii noștri, politica care era de echilibru.

D-sa vorbește apoi de tratatul din Paris care cuprinde mari avantaje pentru noi de oare ce a consacrat existența noastră ca Stat; dar acest tratat cuprinde multe lacune și trebuie se concluzăm cu toții a le completa.

Se căntăm a ne mântine Statul neutru, cum am fost declarați pentru ca așa convine vecinilor noștri, se continuă politica tradițională mântinându liniștea ordinea în Stat și să nu ne expunem a fi absorbiți.

Oratorul constată că neutralitatea României nu se calcă prin trecerea armatelor ruse și că trebuie să căntăm a fi corecți, a nu d'a loc la hănueli. Ruperea însă a tratatului din Paris ar putea să aibă consecințe grave pentru noi; a ne expune la nesigurările rebelului, ar fi asemenea un mare pericol. Șapoi ce avem noi să ne amestecăm în certele vecinilor noștri.

Trecerea armatelor ruse nu putea fi oprită și dacă guvernul ar fi putut să protesteze ar fi protestat.

Terminând, d-sa cere ca guvernul să declare că prin convențiunea de față nu se rupe neutralitatea și tratatul din Paris. În acest sens eu susțin moțiunea d-lui Epureanu. Și cu modul acesta ne vom uni cu toții ca să votăm convenția.

D. Prim Ministrul combate moțiunea d-lui Manolachi Costachi; D-sa știe că neutralitatea nu ne a fost recunoscută de puteri, și chiar lordul Salisbury ne a d'is că eu o vom pute obține de căt numai când ea ne va fi acordată de puterile interesate adică de puterile vecine. Am reșit cu una din aceste puteri vecine să ne o acorde. Și când eu am cuvântul împăratului Alexandru, care este un monarch respectat de toți Europa, nu cred că neutralitatea noastră nu va fi respectată.

Se cere închiderea discuțiunii și se primește.

După luarea în considerațiune a proiectului, se pune la vot legea prin bile și se adoptă cu 41 bile albe contra 10 negre. Sedinta este ridicată la 3 ore dimineața.

CAMERA

Sedinta de Sămbătă 16 Aprilie.

Sedinta se deschide de la orele 12 și jum. sub prezenta d-lui C. A. Rosetti, fiind prezenți 113 dd. deputați.

Se îndeplinesc formalitățile ordinare.

D. Sturdza adresează o întrebare guvernului, că s'a răspândit vutul că la un pichet turci s'au prădat nise corăbii, proprietate a unor particulari Români; deși să ni se spună dacă este adevărat sau nu!

D. Ministrul al justiției roagă a se aștepta sosirea d-lui Prim ministru, care poate va fi în poziție a da un răspuns pozitiv.

D. min. de Externe răspunde însă, că d-sa este în poziție a asigura, că nu numai acel fapt este adevărat, dar s'au comis și altele și mai târziu se va vedea ce consecințe au avut.

D. Sturdza declară că va aștepta până se vor prezenta actele respective.

După cererea d. min. de Externe, sedinta se suspendă pentru 5 minute pentru a completa corespondența diplomatică.

La recheschiderea ședinței:

D. min. de Externe (de pe tribună) citește mesajul Domnesc pentru proiectul de lege în privința convențiilor încheiate cu Imperiul Rusiei pentru trecerea armatelor rusești prin țara noastră, trecere imperios cerută și hotărâtă, după ce neutralitatea României nu s'a garantată nimeni, și mai puțin de Turcia, care mai înainte

ca și acum a păstrat o atitudine de ne-gaține în fața României. — Citesc apoi Convenția încheiată între consulul rus și d. min. de Esterne al României în privința armatei ruse. Apoi depeșă marelui Vizir către Domnitor și răspunsul la ea prin care zice, că parlamentul român se va pronunța. D. ministru apoi cere urgența pentru acest proiect, și Camera să decidă, dacă o comisie să adunare în ședință secretă, să ia în vedere actele diplomatice. Astăzi nu mai e vorba de partide, de dreapta, centru etc. ci: România. Să observăm însă, și bătrânii să își aducă aminte, că la 1854 parlamentul n'a discutat liber, ca astăzi!

Se pune la vot și se admite urgența. Se decide a trece de urgență în secțiuni unite spre a se prezenta deputaților actele diplomatice, apoi vor trece în secțiuni separate spre a le studia.

Adunarea constituindu-se în secțiuni, ședința publică se ridică la ora 1 și jumătate p. m.

Ședința de Sâmbătă seara 16 Aprilie.

Ședința se deschide la orele 9 seara sub președinția d-lui C. A. Rosetti, fiind prezenți 108 domni deputați.

Sumarul ședinței precedente se aprobă. La ordina zilei este raportul relativ la proiectul de lege pentru convenținea cu Rusia, în privința trecerii trupelor sale prin țară.

D. raportor Mărzescu, de pe tribună, citește raportul și proiectul de lege în cestinne. Raportul recunoaște, că guvernul a păstrat o atitudine corectă și națională în toate fazele prin care a trecut cestiunea Orientului de la început până acum. Raportul conchide pentru ratificarea convențiunii sus menționată, cât și a celor care conține învoiele ambelor guverne în privința raporturilor dintre autoritățile române și șefii trupelor ruse.

D. N. Blaremburg, năcând tribuna, constată, că Adunarea este în fața a două acte indeplinite și deosebite chemată numai a le înregistra aceste convențiuni, în contra cărora d-sa se înscrie din capul locului. Sunt multe feluri de politici: de sentiment, utopistă, națională, empirică. Ce politică au făcut părinții noștri? Au fost ei cu turcii săi contra lor, așa de barbari cum sună și au fost acești turci? Să se mai creadă în cuvinte astăzi unei persoane, unui om, care a zis să 'l trăsneasă D-zeu de va atenta la libertățile publice, și a atentat? (Zgomot, proteste).

Voci: Este ministrul țerei astăzi!
D. Președinte: Fiți acela care sunteți tot-d-a-una, domnule orator! Nu faceți personalități!

D. min. de Esterne: Lăsați pe d. orator să facă ori-câte personalități; eu nu mă voi preocupa de cât de țară în momentele de față!

D. N. Blaremburg continuând, arată ce este neutralitatea adevărată și sinceră. Ea trebuie să fie imparțială și abstenentă. Să nu se dea nici unei părți mai mult. Ce s'a făcut la noi? S'a dat totul la unul, pe când celuilalt nu numai că nu i se conde nimic, dar este respins, amenințat, brusc! Ni s'a declarat în modul cel mai solemn multe și frumoase, dar ce vedem? Am început Mazzinianii, și am terminat cazael! A mai fost o revelațiune, adică, că Anglia dorește să permită trecerea Rușilor.

Neutralitatea noastră nu s'a garantat: dar nu s'a putut obține, când unul din beligeranții de azi era deja cu mâna pe spadă, și apoi era o pretențiune prea mare să câștigăm noi, ce n'a putut obține nici întreaga Europă prin conferința sa. Dar aceasta trebuia oare să ne despera, să ne confunde și să ne zăpăcească? Oratorul este contra convențiunii. Ea regulamentează ocuparea țării de trupe străine. Alte circumstanțe sunt în Belgia sau în Elveția, și altele la noi. La noi s'a sacrificat prada pentru umbră: am aruncat scutul Europei, și vom să ne acățăm de pulpana unui neunoscut, ba prea cunoscut.

Ce, zice manifestul Turcului? (citesc): Cu vine a activa introducerea reformelor promise popoarelor creștine din Turcia, și aceasta o face Rusia, zice manifestul, în deplin acord cu toate puterile!! Este serios? Ori cine scie cetui, poate crede aceste cuvinte? Să ne gândim numai bine, că poate astăzi iarăși, într'un colț al țerei, va răzâri un Tudor Vladimirescu! Dar zice totuși că nu e nimic încă pierdut, și e totuși compromis! Sunt momente când stindardul, stegul este țara: aceasta a zis-o un mare căpitan. Oratorul își va arăta politica sa, va emite o soluțiune, de și nu are mandat în privința aceasta, precum

crede că și alții n'au. Politică sa este: să se delimiteze o zonă de trecere a trupelor și să încalcat țara, și altă zonă neutră. Oratorul arată avantajele acestei soluțiuni, în fața rebelului cât și în fața Europei. Apoi cum s'a adresat Rusia? S'a adresat ca către nece speculanți, s'a adresat la stomac, la apetiturile noastre: că ne va plăti peșin! (protestări). Rușii au arătat probe de eroism; ei au scîpat Rusia, dând foc Moscovei!

Voci: să aprindem și noi Bucureștii?!

D. N. Blaremburg. Nu vi se cere atîtu!

D. P. Ghica. Vor arde prin convenția rusească!

D. Președinte. Nu întrerupați domnilor!

O voce. Întreruperile sunt sarea discursurilor!

D. N. Blaremburg. Această materie este neapăsabilă și eu în pripă nu pot fi cum am dorit. Conchizând, privesc la busturile lui Cămpineanu și Panu, și susțin, că politica urmată este fatală, și eu voi vota contra Convențiunii, ca numele meu să nu fie spona maledicțiunii posterității. Dea D-zeu, ca viitorul să mă desminț!

D. Cogălniceanu crede că Adunarea nu va urma calea arătată de d. Blaremburg și nu se va ocupa de personalități în aceste momente critice, când ori-ce deosebiri și nuanțe dispar: albi, verzi, roșii, toți suntem Români; iar d. Blaremburg nu va fi singurul și unicul patriot român! Adnoeți-vă aminte de Cantemir, care n'a făcut politică de fantazie!

D. Misail vorbește pentru luarea în considerațiune a convențiunii.

D. N. Ionescu luând cuvântul, zice, că d. ministru de Esterne a vorbit de Cantemir și de politica sobră. Dim. Cantemir a încheiat un tratat cu marele reformator al Rusiei; dar ce era acel tratat? Țara s'a aruncat în brațele unui mare bărbat și imperator. Nu cearta dintre Brâncoveanu și Cantemir au adus pierderea Rușilor atunci la Prut.

Să nu ue dăm această importanță, ce n'am avut-o, și nici n'oavem. Ce este convenția aceasta? Nenorocit a fost d. ministru de externe, când a invocat acele anveniri triste din trecut. Țeara nu este dată în mânele streine? O parte a țării nu e ocupată de armate streine? Ce mai vorbim noi aici? Noi să dăm sancțiunea noastră acelei convențiunii? Apoi sancțiunea ni s'a luat; ce să mai dăm? Aceasta este ași bate joc de instituțiunile liberale ale țerei, recunoscuta de Europa! Este o derisiune aceasta! Cine ar îndrăzni să dea sancțiune unei greșeli, după ce scie, că poate fi o crimă? Oare garanția imperatorului Rusiei este mai mare decât a întregii Europe?!

D. reprezentant din Tecuci seteme de multe, ne spune; eu nu mă tem, căci văd pe Țarul ducându-se să scape pe creștini, și cred că nu ne va trata pe noi ca Turcia pe Bulgari! Ce ar zice lumea, dacă intențiunile Majestății Sale ar fi atât de ne creștine?! Deci nu mă tem de armatele ruse. Pentru ce să ne sperăm? Nu vete-meți! Ce nevoe mai este de invoiala noastră? Trupele rusăși sunt la noi! Oare noi putem să nu le mai dăm, ce vor cere? Convenția n'are garanții pentru noi, ba prin ea perdem garanția Europei! Ar fi nedemn pentru Camera, pentru guvern, de a lua o decisiune sub presinnea armelor străine. Mai bine să avem deplină încredere în cavalerismul Majestății Sale și să lășim să facă ce va afla de bine, de cât să dăm un vot ireverențios, mai e seamă când Rușii sunt la Brăila. Ce nevoim avem de convenție, când avem cuvântul Majestății Sale! Țările române au făcut tratate cu Turcia când s'au văzut periclitate de mari puteri creștine, de și strămoșii noștri au vărsat mult sânge pentru creștinătate.

Pentru ce actual nostru să fie conform cu demnitatea noastră și chiar cu recunoștința către acel vecin, este a ne închina și a crede, că Maestătea sa nu ne va trata mai rău de cât pe Bulgaria. — Cum-că în ori-ce cas convențiunea a doas este indispensabilă, de aceea eu resping pe cea d'antăiu și primesc pe a doua!

D. Cogălniceanu combătând vederile și propunerile d-lui Blaremburg și d. Ionescu, reamintesc împrejurările de forță majoră, care au silit pe guvern a procede așa, cum a făcut. Să nu perdem din vedere, că din Chigienă ochii sunt atinți asupra vestră!

D. P. Ghica. Și ne va trimite la Siberia!
D. Cogălniceanu. Siberia nu va avea o noarea de a vedea în sinul său pe domnul P. Ghica, și cauza este numai convențiunea de față. Il rog deci să nu mă întrerupă...

D. P. Ghica. Dacă 'i așa, nu te mai întrerup!

D. Cogălniceanu continuă espunând avantajele convențiunii. Viitorul va judeca pe cine să blasteme său să l bine cavinteze. Chiar puterile au cerat să se dea Calafatul turcilor, ca cap de pod pentru Vidin. Aici nu se poate ceti toate actele, arătate în ședința secretă, Guvernul a făcut enosenoc puterilor, că va apăra țara contra Turcilor (citesc depeșă). Noi n'am putut opri pe ruși, Sub d. Ionescu s'au început tratative despre neutralitate și chiar independență. Noi n'am făcut de cât să părășim ce avem. Cât vom fi nu vom permite să se facă teatru de rebel din țara noastră, Cine voește să accepte pe turci cu cununii de flori, poate s'o facă; noi nu vom face!

D. președinte. D. Danielopolu are cuvântul!

Voci. Pe mâne! (mișcări).

D. președinte. Guvernul cere continuarea! D. Danielopolu (de pe tribună). Mult m'am gândit, domnilor, și m'am resgândit, și dintre Șoila și Caribda n'am putut scăpa! De o parte garanția Europei o perdem, de altă parte ni se ocupă țara de oștiri străine... (Dialoguri, ilaritate infundată).

Voci. Mai tare!
D. Danielopolu continuând, enumeră argumentele produse de d. ministru de Esterne pentru susținerea Convențiunii și le înfrânge pe rând: 1, în loc de garanția a 7 puteri, ne rămâne garanția a unei puteri. 2, facem total a escita pe una dintre puteri, pe Turcia, în contra noastră; 3. Pnem la dispoziția Rusiei tot: drumuri, căi ferate, cereale, poște, telegraf etc. adică, noi cooperăm indirect contra Turciei, strigând neutralitate! Este o deghisată declarație de rebel Turciei!

4. Tractatul de Paris ne-a garantat o neutralitate de fapt. Conchizând domn Danielopolu crede a fi mai bine a se închina necesității și majestății celei imperatorului Rusiei și a 'l lăsa să facă și de noi înainte, cum și ce a făcut pînă acuma, fără votul Adunării și fără acele convențiuni.

D. Cogălniceanu respinge acușările aduse guvernului și Convențiunii și apoi relevă cererile României adresate Turciei de 20 ani, care le-a respins pe toate. — Numai în Bulgaria s'au putut comite acele crime, care au îngrozit Europa; și acuma numai de la Dunăre fuge lumea, iar nu și de la Prut. Tratatul de Paris nu mai există, putem dice. Nici Turcia nu e garantată, cu atât mai puțin noi. Nu vor fi mulți care astăzi să năcască crucea cu semiluna!

D. Prim-Ministru combătând argumentele d-lui Ionescu, accentuează asupra punctului de convențiune, prin care Rusia se obligă a face să se mențină toate tratatele, prin armare și cel de Paris — cât privește pe România. Ruspunge soluțiunile propuse de D. Ionescu și Danielopol și apoi face istoricul rebelnăi din urmă din Turcia și arată ce atitudine a păstrat România în tot timpul acela. Acum guvernul a cerat toate căile, dar n'a reușit: A cerat garanțarea neutralității: nu s'a dat. A cerat de la puteri, ca ele se determine o zonă pentru trecere pentru Ruși; au respins că nu se poate. — Turcii nu ne au făcut bine, decât un rău mare ne au făcut, aducându-ne pe faurioși....

D. Farulescu: Noi l-am adus!

D. prim-ministru susține că Rusia ne-a scăpat de Turco-fanarioți și Damnezul ne-a ferit de veleitățile, ce poate le-a avut și Rusia pentru noi. Nu se va cere de la noi să mergem a lupta contra Rusiei astăzi când pleacă să emancipeze pe creștinii dăci nu i se opune nici Austria nici Germania. Ar fi a ne face Donchigoții Turciei dacă am fi protestat, după politica ei față cu Europa și față cu noi. Ori-care ar fi purtarea noastră și grozele ce se pot comite, momentul este însă de a fi toți în același cuget. Aceasta ne va fi garanția cea mai mare, care a scîpat țara noastră de atâtea catastrofe.

Se cere închiderea discuției și se primește Se pune la vot luarea în considerație a proiectului de lege în privința convențiilor și se adoptă cu 85 bile pentru, 26 contra.

Art. unic se primește, și punându-se la vot proiectul în total, se admite cu 79 bile pentru, 25 contra.

Sedința se ridică la orele 3 din noaptea.

SCRIRI ALE ZILEI

Principele Dolgorouchi, adiutantul M. S. Imperatorului Rusiei, a cărui soșire am anunțat-o în ediția de seară.

a și sosit în capitală. Afăm că chiar ei a fost primit de M. S. Domnitorul și-apt cu trenul de seară a părăsit Bucureștii.

Armata rusă a început să se misce de la Barboși încoace.

Afăm că o telegramă oficială ar fi anunțând ocuparea Calafatului de către Turci.

Adevărată să fie scirea că și vaporul România a fost capturat de Turci!

În privința scirei ce am dat în suplimentul de ieri dimineață, iacă ce mai citim în România:

„Turcii au repetit ieri în portul Zimnicea procedura barbară pe care o avuseseră a-l altă ieri în portul Bechet.

„Șapte caiice, încărcate cu porumb, au fost luate de Turci din portul nostru, rechișiționând într'un mod barbar de pe teritoriul românesc. nu numai porumbul, dar și vre 150 lire, pe cari comercianții de la Zimnicea le înaintaseră deja pentru transportul porumbului.

„La Zimnicea ca și la Bechet vasele încărcate cu cereale au fost luate de Turci, până să nu apuce comercianții a plăti drepturile de vamă.”

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI

(Agenția Havas)

— Serviciul de Sâmbătă, 9 ore 30 min. seara. —

Berlin 28 Aprilie.

Guvernul a făcut toate încercările spre a hotărî pe Poartă să nu gonească pe supușii ruși de pe teritoriul ei.

Puterile au respins cererea Poștii de a primi mediațiunea în sensul articolului VIII din tractatul de la Paris. Ele au declarat, că negociațiunile diplomatice anterioare au avut loc în conformitate cu prescripțiunile acestui articol și că cererea Poștii nu are cuvânt de a fi.

Tiflis, 26 Aprilie.

Avuț-garda armatelor rusești ocupă o pozițiune pe teritoriul turcesc. Starea drumurilor împedică înaintarea armatelor.

Londra, 28 Aprilie.

Se telegrafiază din Berlin ziarului „Times”, că Poarta a dat un decret, după termenul cărui Rușii trebuiesc să părăsească imediat Turcia

Viena, 28 Aprilie.

Se anunță oficial din Belgrad ziarului „Politische Correspondenz”:

Guvernul serb n'a primit nici o comunicațiune de la Poartă relativă la intențiunea atribuită aceștia de a trece frontiera serbă.

Comandașii trupelor serbesci n'au sesizat nici o mișcare a trupelor turcesce către Serbia.

Toate scirile contrarii sunt de pură invențiune.

Pesta 26 Aprilie.

„Camera deputaților”. O interpelețiune a fost adresată guvernului și anume: 1. dacă consideră tractatul de Paris ca fiind încă în vigoare pentru Austro-Ungaria; 2. dacă voește a împiedica pe Rusia de a se mări în paginba Turciei și de a pune ast-fel sub suzeranitatea sa directă sau indirectă, principatele, precum și țările situate între Dunăre și Balcani.

— Serviciul de Luni 4 ore post-merid. —

Londra, 30 Aprilie.

Angliera a trimis atășatul militarilor pe la curțile generale ale armatelor otomane.

Paris, 30 Aprilie.

O colonă rusă, care cuprinde multă cavalerie și material de asediu, înaintază către Ardahan, Asia (?)

Brăila, 30 Aprilie.

Se asigură că toate navele de comerț au primit verbal, încunoscințarea de a opera descărcarea căi se poate mai întu trebuind să iasă din Dunăre înainte de 6 Mai.

Buzău, 30 Aprilie.

Să anunță ca iminentă sosirea unei avuț-garde din armata rusă.

— Serviciul de Luni 9 ore și 20 m. seara. —

Constantinopol, 30 Aprilie.

Poarta refuză de a recunoaște proiectele Germaniei asupra supușilor ruși. S'a oprit intrarea armii și egire în timpul nopții din Hossor și Dardanele. Se vizează bătăliile noastre care se duc în Marea Neagră.

Un incendiu a izbucnit în cartierul Fanar. Au ars șase sute case.

COURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DEVISE

Bucurest, 16 Aprilie 1877.

VALOAREA	Certe	Oferte	Practi
Oblig. Rurale 10% 1864	—	79	77 1/2
Impr. Oppenheim 8% 1866	—	—	—
Oblig. Domeniale 8% 1871	69	70 1/2	69 1/2
epitela sortii	—	—	—
Credit fonec. Urban	—	68	—
Impr. Mun. Cap. 800% 1875	—	65	—
Pemsi (300) dobanda fr. 10	—	110	—
Actiile fer. rom. 8% 1868	—	—	—
prioritati 8% 1868	—	—	—
Dacia C-ile de Asig.	—	—	—
Act. (fr. 500) 8% 1871	—	210	—
Romania C-ile de Asig.	—	—	—
Act. (fr. 200) 8% 1878	—	45	—
Mandate	—	—	—
Impr. Municipale fr. 20	—	—	—
Act. financiare Romane 8%	—	—	—
Căile ferate Otomane	—	—	—
Act (fr. 400) 8%	—	—	—
Renta Română	—	—	—

CUPOANE

Oblig. Rurale p. 28 Aprilie	90	—
Domeniale expirate	98	—
Fonciare rurale	97 1/2	—
Comunale	—	—

DEVISE

Paris	9580	9580
Mareille	—	—
Bucurest	—	—
Anvers	—	—
Elveția	—	—
Londra	2465	—
Londra domie	—	—
Amsterdam	—	—
Vienna	—	—
Berlin	121 1/2	—
Lipca	—	—
Escompt	—	—
Lira Otoman	—	—
Galben austr.	—	—
Agio c. Arzint.	—	—

CURSUL VIENEI

30 Aprilie (st. n.) 1877.

Metalice	58 60
Naționale	63 75
Renta în an	70 85
Lose	106 50
Acțiunile bănele	761 —
Creditul	133 50
Londra	128 70
Obligațiuni rurale ungare	72 25
— temșavar	70
— transilvane	63 75
Argint în mărfuri	111 65
Ducebul	6 08
Napoleonul	10 29 1/2
Marc 100	63 20

CURSUL DE BERLIN

23 Aprilie (st. n.) 1877.

Acțiunile căilor ferate române	12 —
Obligațiunile române 6%	49 25
Prioritățile căilor fer. rom. 8%	43 50
Impramntul Oppenheim	71 —
Napoleonul	16 29
Vienna, termen scurt	156 50
— lung	155 50

negoiu foarte rentabil

se caută un (557-6) ASOCIAT german său maghiar.

Deslușiri la administrația acestui țiar.

De închiriat de la St. George, prăvălia din colțul despre Teatru a casii d-lui N. I. Lahovary, Calea Mogoșoi, No. 28. (558-6) Doritorii se vor adresa la d-sa.

S'au furat din Strada Philantropii No. 16, o pereche cercei și o broșă, lucrate aur, fiecare cercel avea 8 pietre de diamant, și broșa 7 pietre. — Persoana care i va găsi, este rugat a se adresa la tipografia Thiel și Weiss, și va fi recompensat cu 15 galbeni.

N. Georgescu.

HOTEL ARCHIDUC CHARLES VIENNE

Encouragé par notre long emploi comme Directeur de cet hôtel du temps de Mr. Antoine Schneider, nous en sommes devenus les acquéreurs et, sollicitons la confiance de la haute Aristocratie et de Messieurs les voyageurs. Antioque que nous aurons justifier par des prix MODÉRÉS, une cuisine et une cave excellentes, comme aussi par nos soins attentifs pour Messieurs les voyageurs.

Propriétaires
CHARLES SPANNER
ancien directeur de l'hôtel Imperial à Vienne
BERNARD SCHMID
ancien directeur de l'hôtel Archiduc Charles pendant le temps de Mr. A. Schneider.

Anunțiu important

În format mare

ESACTA HARTA

a fie-cărui district în parte din totu România, en statistica lor și en numărul locuitorilor sătesci, arătate pe la se-care comună, se află de vâdușar en prețul numai de 5 lei noi, la subsemnntul, calea Văcărești No. 151.

20% rabut. (557) Locot.-Colonel D. Pappasoglu.

De închiriat

un frumos apartament în catul de sra, casa Storiadi, intrarea Rosetti, ling-Ciamegiu. Doritorii să se adreaze la cod proprietarul C. Capalleanu, Regia tntuurilor.